

Nemožno ukladať obchodníkovi za povinnosť, aby v svojej obchodnej miestnosti za vlhkého počasia udržoval dlážku stále v suchom stave a je to tiež — keďže ide o miestnosť, kde sa ľudia stále striedajú — aj fakticky neprevediteľné. Právom vyslovil súd prvej stolice — ktorého dôvody prevzal súd odvolací —, že je povinnosťou každého jednotlivca, aby sa sám zvýšenou opatrnosťou proti úrazu chránil. Nedopustili sa preto žalovaní žiadneho konania alebo opominutia, za následky ktorého by boli zodpovední, a žalobný nárok je v každom smere bezdôvodný.

Bolo preto treba dovoláciu žiadosť zamietnuť.

Čís. 15399.

Rekurs proti povolení knihovního zápisu jest přípustný i po uplynutí tříleté lhůty uvedené v § 64 knih. zák., nebyl-li stěžovatel dotčený knihovním zápisem zpraven o knihovním usnesení.

Přípustnost t. zv. smluvené fideikomisární substituce založené dědickou dohodou.

Nepříčí se § 96 knih. zák., povolí-li soud vklad smluvního zástavního práva na nemovitosti zatížené smluvenou fideikomisární substitucí s omezením, že se právo to vkládá bez újmy práv svěřenských nástupců.

(Rozh. ze dne 17. září 1936, R I 846/35.)

Podle odevzdací listiny byl na nemovitostech zůstavitelčiných vložen závazek zanechatí dům buď mezi živými nebo na případ smrti jednomu z vnuků zůstavitelčiných, Alžbětě nebo Adamu D-ovi. **P r v ý s o u d** vyhověl návrhu Barbory D-ové a Jana M-a, by bylo pro ně na tyto pozemky vloženo právo zástavní. **R e k u r s n í s o u d** návrh zamítl.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu s tím, že se zápis povoluje s dodatkem »bez újmy práv, jež příslušejí nezl. Alžbětě a Adamu D-ovým«.

D ů v o d y:

Stěžovatel Jan M. vytýká především, že rekurs nezletilé Alžběty a Anny D. proti usnesení soudu první stolice, jímž byl žádaný vklad zástavního práva povolen, byl nepřípustný, poněvadž byl podán teprve po uplynutí tříleté lhůty v § 64 knihovního zákona uvedené. Výtka tato není oprávněná. Podle § 124 knih. zákona má se sice knihovní soud starati o rychlé a správné doručení svých usnesení a dle § 125 knih. zák. platnost knihovního zápisu nezávisí na doručení. Ale předpokladem pravomoci knihovního usnesení jest, že o vyřízení knihovní žádosti byly uvědoměny osoby v § 123 knih. zák. jmenované (§ 31, odst. 5 a 3 zákona ze dne 19. června 1931 čís. 100 Sb. z. a n.). Usnesení knihovního soudu bylo právnímu zástupci nezl. Alžběty a Adama D. doručeno dne 5. února 1935 a byl proto jejich rekurs, který došel dne 5. března 1935,

přípustný (viz také § 127 knih. zák.). Ve věci samé je dovolací rekurs zčásti opodstatněn. Na domě, o nějž jde, je pod B napsáno: »Auf Grund der Einantwortungsurkunde vom 19./11. 1919 wird die Verpflichtung das Haus entweder unter Lebenden oder auf den Todesfall einem ihrer Enkel Elisabeth und Adam D. zu überlassen, angemerkt.« Podle obsahu odevzdací listiny byl závazek ten převzat dědickou dohodou, jež byla pojata do odevzdací listiny. Poněvadž však v praxi jest i smluvená fideikomisární substituce (t. j. smluvní omezení vlastnického práva po způsobu fideikomisární substituce) uznávána (srov. rozh. čís. 4699, 10682 a 11091 Sb. n. s., mohl býti závazek ten založen i dědickou dohodou. Souhlas svěřenských nástupců a substitučního soudu s vkladem smluvního zástavního práva nebyl vykázan a proto mohl vklad ten býti povolen toliko s obmezením, že se děje bez újmy práv, jež přísluší nezl. Alžbětě a Adamu D. z odevzdací listiny ze dne 19. listopadu 1919 č. j. A 128/19-8 (srov. rozh. čís. 4500, 5052, 6412, 6769, 8015). Tomuto obmezenému povolení knihovního vkladu zástavního práva nevádí, že se podle § 96 knih. zák. nemůže povolit více nebo něco jiného, než bylo žádáno, poněvadž lze povolit méně (viz § 95, odst. 2 knih. zákona), Zdali toto omezení bránilo vzniku smluvního práva zástavního, lze řešiti jen ve sporu.

Čís. 15400.

Splátkové obchody.

K § 7 zákona čís. 76/35 Sb. z. a n.

Nepřednesl-li žalovaný kupující ve sporu ze splátkového obchodu, že jest nezaměstnaným, nelze přihlížeti z úřadu k jeho nezaměstnanosti jako k okolnosti vylučující uplatňování výhrady o ztrátě lhůt prodávajícím.

(Rozh. ze dne 17. září 1936, R I 935/36.)

Žalující firma prodala žalovaným zboží vyhradivši si k němu právo vlastnické až do úplného zaplacení kupní ceny; bylo smluveno, že kupní cena bude zaplacena ve splátkách pod ztrátou lhůt. Poněvadž podle tvrzení žalující firmy ten případ nastal, domáhá se žalující firma zrušení kupní smlouvy, vrácení prodaného zboží a náhrady škody. P r v ý s o u d uznal podle žaloby. O d v o l a c í s o u d vyhověl odvolání žalovaných a zrušil rozsudek prvního soudu, ježto první soud nevzal na přetřes otázku nezaměstnanosti žalovaných, ač podle § 7 splátkového zákona čís. 76/35 Sb. z. a n. prodávající nemůže uplatnit výhradu ztráty lhůt po dobu prokázané nezaměstnanosti kupujícího.

N e j v y š š í s o u d uložil odvolacímu soudu nové jednání a rozhodnutí.

D ů v o d y:

Žalovaní nevznesli v odvolání námitku, že jsou nezaměstnaní a nelze takovou námitku ani logicky vyčísti z vývodů jejich odvolání. Odvolací soud, který přezkoumává rozsudek prvního soudu jen v mezích uplatňo-